

Olsztyn, dnia 4 sierpnia 2020 r.

PN.4131.285.2020

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), stwierdzam nieważność uchwały Nr XX/370/20 Rady Miejskiej w Sępopolu z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie: *szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi*, w części dotyczącej §4 ust. 11 w zakresie sformułowania „jeżeli ich ilości wskazują na to, że nie zostały wytworzone w gospodarstwie domowym lub” ww. uchwały.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Sępopolu, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), oraz art. 6r ust. 3-3d ustawy z dnia 13 września 1996 r. o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.), określiła szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zdaniem organu nadzoru, uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia, została podjęta z rażącym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 6r ust. 3 ustawy o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach*, rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

W §4 ust. 11 przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Sępopolu postanowiła, iż pracownik obsługujący Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych ma prawo odmówić przyjęcia odpadów, jeżeli ich ilość

wskazuję na to, że nie zostały wytworzone w gospodarstwie domowym lub nie są odpadami zebranych selektywnie.

Powołana regulacja w zakresie wskazanym w sentencji rozstrzygnięcia stwarza stan, wedle którego, przyjęcie lub odmowa przyjęcia odpadów do PSZOK, uzależniona jest swobodnej oceny jego pracownika, któremu de facto przyznano uprawnienie do wprowadzenia ograniczenia ilościowego dostarczonych odpadów, co jest działaniem bez podstawy prawnej i z naruszeniem art. 6r. ust. 3 i ust. 3a ww. ustawy.

Zgodnie z art. 6r ust. 3a ww. ustawy, limitować ilościowo można tylko frakcje odpadów, wskazane w art. 6r ust. 3a ustawy, czyli odpady zielone, zużyte opony, odpady wielkogabarytowe oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne odbierane lub przyjmowane przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Ponadto, w świetle zakwestionowanego przepisu uchwały, pracownicy PSZOK mają możliwość oceny, czy odpady pochodzą z gospodarstwa domowego, jednakże w przepisach uchwały nie wskazano instrumentów i kryteriów, które pozwalałyby na weryfikację miejsca i/lub źródła wytworzenia odpadów komunalnych. W ocenie organu nadzoru, niedopuszczalne jest nadanie pracownikom PSZOK uprawnienia do dokonywania oceny źródła ich pochodzenia, mając na uwadze ilość i rodzaj dostarczonych odpadów, jak również uzależnianie ich przyjęcia od ww. przesłanek.

Wskazana w upoważnieniu ustawowym, wynikającym z art. 6r ust. 3 ww. ustawy, materia powinna być określona jasno i precyzyjnie, aby mieszkańcy gminy, nie mieli żadnych wątpliwości co do tego, jaki zakres usług objęty jest uiszczaną przez nich opłatą. Uchwały zawierające normy powszechnie obowiązujące, a do takich należy kwestionowana uchwała, powinny być zredagowane w taki sposób, by dla przeciętnego adresata były zrozumiałe, tzn. by adresat danego przepisu wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie musiał domniemywać, co prawodawca miał na myśli, posługując się nieprecyzyjnymi pojęciami.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Aleksander Socha
II Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu
2. Burmistrz Sępopola